

Zihninin yangın yerleri

"TANRI BENİ GÖRÜYOR MU?"
Murat Gülsoy
Can Yayınları
Fiyatı: 24 TL

Murat Gülsoy'un "Tanrı Beni Görüyor mu?" adlı kitabındaki öyküler tedirginlik verici ama yazarın okurla oynadığı sıradışı görsel oyunların da etkisiyle bir o kadar cazip.

SIRMA YANIK

Kitap kapaklarına zaafî olan okurlardansanız, öncelikle şunu söylemek gerek: Yazarın sadık okurlarından değilseniz bile, bu kitap sizi önce kapağıyla vuracak. "Tanrı Beni Görüyor mu?"nın kapağındaki tabloya kayıtsız kalmak mümkün değil; İspanyol ressam Pere Borrell Del Caso'nun en bilindik tablolarından olan "Eleştiriden Kaçış". Hapsedildiği tablonun içinden çıkmaya davranan çocuğun yüzü başlı başına sayfalar sürebilecek bir duygu okuması gerektirdiği için burada kapakta ilgili söyleyebileceğimiz tek şey, sıradışı yazarın okurunu kitap-taki öykülerin görsel bir özeti ile karşıladığı.

Sürprizler var

Kitapta 19 öykü var. '74 model fıstık yeşili bir Mercedes'le adım attığımız dünyaya, yazarın okuruna yaptığı hoş hatta benzersiz diyebileceğim "Bize Kuşdili Öğretildi" sürprizi ile veda ediyoruz. Zira, bu ilginç denemenin ardından öykülerin boyutu değişiyor ve yazarın zihninin yangın yerlerinden kurtarılmış minik parçalara geçiyoruz.

Fakat oraya gelmeden, kuşdili meselesine dönmekte yarar var. "Tanrı Beni Görüyor mu?", pek çok anlamda cesur ve yenilikçi bir kitap; bu keskin tazelik Murat Gülsoy'un üslubuna hakim olan okur için son derece tanıdık. Fakat yazarın bu kez kemikleşmiş okuruna da sürprizleri var. "Bize Kuşdili Öğretildi" başlıklı çizgi-öykü de bu sürprizlerden ilki. 26 sayfalık öyküyü

okumak hiç kolay değil; zira gözünüz her satırda başka bir ayrıntıyı yakalıyor, başka bir çizgiye, eski bir fotoğrafı, incecik bir detaya takılıyor.

Murat Gülsoy'un kitabındaki karakterleri her zamanki gibi çok zengin. Alacakaranlık kuşağını aratmayan öykülerin içinde alabildiğine sıradan ve gerçek karakterler görüyoruz. Beyaz yakalı-dar gelimli burjuvalar, şehir yalmızları, sosyal yalancılar, yalnızlık parano-yakları... Sıradan karakterler iç dünyalarına inildikçe derinleşiyor.

Bambaşka bir tablo

Kitabın en özel öykülerinden biri ise, Van Gogh'un aynı adlı tablosunun anlatımı olan "Ekici". Öyküde, görme engelliler için yazıyı söze döken bir şirketin talebi ile "Ekici" tablosu yazıya dökülüyor. Resim denince kaçınılmaz olarak aklımıza gelen, renk ve şekillerden arınmış bambaşka bir tablo çıkıyor karşımıza. "Ekici", bu anlamda gerçek ve sıradışı bir görsel şölen. Bu öyküden ve "Bize Kuşdili Öğretildi"den söz etmişken "In Medias Res" adlı öyküye de dokunmamak olmaz. Yazı ile görselin birbirine değdiği bu üçüncü öyküde de rüyalar, dünya, aşk, çocukluk gibi evrensel ritüeller, şöyle bir bakıp geçemeyeceğimiz fotoğraflar eşliğinde karşımıza çıkıyor.

"Tanrı Beni Görüyor mu?", yazarın akıcı diline rağmen, içindeki görsel oyunların da etkisiyle bir solukta okunabilecek bir kitap değil. Bu durum, okuru yer yer zorlayabilecek gibi gözüküyor. ■